

פעולה לשבת – נשא

השאלות

1. **פתיחה:** נשחק במשחק המסטיקים. מה הוא המשחק הזה? קונים קופסה של מסטיקים או סוכריות. מחלקים לכל אחד מהחניכים פתק ורוד ופתק כחול. אומרים לחניכים את ההוראות הבאות: אם כולכם מרימים את הפתק הכחול, כל אחד מקבל מסטיק/סוכריה אחת. אם אחד מרים פתק ורוד וכל השאר כחול – היחיד שהרים ורוד מקבל 5 מסטיקים/סוכריות וכל השאר לא מקבלים כלום. אם חלק מרימים כחול וחלק ורוד – אף אחד לא מקבל כלום. נגיד 3-4 ו, ונבקש מהחניכים להרים פתק. ככה עד 5 פעמים. אם הם לא מצליחים 5 פעמים ברצף לקבל, או שרק חניך אחד קיבל 5 מסטיקים, נשקף להם מה קרה: תראו. היו 5 סבבים. אם כולכם הייתם חושבים אחד על השני, היו יכולים להיות 5 סבבים שכולם מרימים כחול וכל אחד מכם לבסוף היה מקבל 5 סוכריות/מסטיקים. אבל בחרתם את עצמכם על פני אחרים וגרמתם לכולם להפסיד. (כמובן שאם הם הצליחו לפרגן ולציפר אותם על זה שהם חושבים על חברים שלהם ולא רק על עצמם וזה יפה מאוד!)

2. **שיח:** השבת אנחנו קוראים את פרשת נשא – שהיא הארוכה ביותר בתורה עם 176 פסוקים! חלק גדול מהפסוקים האלה זה פירוט זה קורבנות הנשיאים. בפירוט הזה אנו שומעים על כל נשיא עם הקורבן שהוא הביא למשכן – כשכל הקורבנות הם בדיוק אותו דבר. בהנחה שבתורה אין שום דבר מיותר שמפורט לנו, תוכלו לחשוב למה התורה מציינת את כל הקורבנות של כל הנשיאים כאשר כל הנשיאים מביאים בדיוק את אותו קורבן? ננסה לחשוב ביחד ולתת לחניכים זמן למצוא פתרונות.

3. **לימוד:** נלמד מתוך דבר תורה שכתב הרב מאיר נהוראי (בית מדרש אלקטרוני הר עצינן): פרשת נשא היא הפרשה הארוכה ביותר בתורה, ויש בה 176 פסוקים. בדרך כלל התורה מקפידה לכתוב כל דבר בקצרה; חז"ל דרשו כתרי אותיות כדי ללמוד הלכות. פרשתנו חותמת בהבאת הקרבנות על ידי הנשיאים ובחרה לפרט את הקרבנות המובאים על ידי כל נשיא ביתר הרחבה ופירוט. כאשר אנו מתבוננים בפסוקים המתארים את הבאת הקרבנות אפשר להבחין רק בשינויים קלים בין נשיא לנשיא. וממילא מתעצמת השאלה: מדוע התורה חוזרת ומפרטת במקום שאפשר לקצר? וכך נכתב במדרש: ר' שמעון אומר מה ת"ל מאת נשיאי ישראל אלא מלמד שנתנדבו מעצמן והיה קרבן כולן שוה ולא הקריב אחד מהן יותר על חברו שאלו הקריב אחד מהן יותר על חברו לא היה קרבן אחד מהן דוחה את השבת. א"ל המקום אתם חלקתם כבוד אחד לחברו ואני חולק לכם כבוד שני ויאמר ה' אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום (ספרי זוטא פרק ז). **ההתמקדות בכל נשיא מלמדת על הכבוד ההדדי שהתקיים בין הנשיאים – שהביאו כולם מתנה זהה. דווקא במעמד כה מכובד, שמביאים בו מתנות וקרבנות לעיני האומה כולה, יש סכנה שהאחד יביא יותר מחברו כדי להרוויח רווח פוליטי בקרב בני שבטו, אך הנשיאים נמנעו מלפאר את עצמם על חשבון האחר. המדרש מסביר שהקב"ה חלק להם כבוד בכך שניתנה להם רשות להקריב אפילו בשבת. מי שחולק כבוד לחברו – עתיד הקב"ה לחלוק לו כבוד.**

נשאל: מדוע הנשיאים הביאו את אותו קורבן?

מדוע התורה מפרטת לנו על כל הנשיאים וקורבנותיהם אם כל הקורבנות זהים?

4. **סיכום:** הנשיאים חלקו כבוד אחד לשני ולכן הביאו מתנות זהות למשכן. דווקא במקום ובזמן שאפשר הכי הרבה להתפאר ולקבל רווח פוליטי וכבוד, הנשיאים בוחרים לתת כבוד דווקא אחד לשני. גם אנחנו – ראוי לנו שנסתכל על הסביבה שלנו. תוך כדי שאנו דואגים לטובתנו האישית, שלא נשכח לדאוג גם לסביבה הקרובה שלנו, גם במקרה של הקרבה אישית על חשבון כבוד ורווח אישי שלי – מכיוון והרווח הכללי והטוב של קרוביי גם הוא חשוב עבורי לא פחות.

שבת שלום מחדר השאלות!